

Intervenció en l'obertura de la jornada d'educació

President Montilla

Aquesta és una jornada important. Molt important.

Només una breu intervenció per inaugurar formalment aquesta jornada, organitzada pel grup parlamentari amb la col·laboració de la Fundació Campalans.

Aquesta jornada de reflexió coincideix en el temps amb les informacions sobre el darrer **informe PISA**, que ens ha preocupat a tots. Per descomptat que en parlarem, perquè aquest informe constitueix un sever toc d'atenció sobre els problemes que ha anat acumulant el nostre sistema educatiu... Però cal dir que no és el **primer** toc d'atenció.

No, la preocupació sobre el funcionament de l'àmbit escolar a Catalunya no ve d'aquests darrers mesos, ni és una mera reacció a l'informe PISA. És més de fons, com detecta el conjunt de la comunitat educativa i com es pot constatar en el treball del grup parlamentari.

Gira al voltant d'un debat permanent en l'àmbit educatiu: **com fem compatible equitat i excel·lència a les nostres escoles i instituts?**

No diré res de nou si recordo que per a nosaltres tots dos són objectius indestriables, que una bona gestió del sistema educatiu ha d'assegurar.

Els socialistes volem garantir per a tots els nens i les nenes, per a tots els i les joves d'aquest país una formació que potenciï els seus talents, que els faciliti els aprenentatges necessaris i que els faci gaudir de la seva etapa educativa i els ajudi a passar a la vida adulta amb tots els instruments necessaris per a una vida plena d'oportunitats.

Volem, també, un sistema educatiu ben relacionat amb la formació professional, la universitat, la ciència, la tecnologia, les humanitats i l'activitat econòmica del país.

Tot això, volem. No és poca cosa. Aquesta és la llarga tradició del socialisme català, sempre compromès amb l'educació i amb les reformes necessàries per assolir aquests objectius.

Necessitem més debat i més reflexió sobre aquest àmbit. N'hem parlat molt en relació amb la política lingüística, però aquesta, tot i la seva transcendència, que és molta, no ha de ser la qüestió central.

La jornada d'avui parteix de quatre preguntes:

- Com remuntar els resultats educatius de Catalunya?
- Com garantir les màximes oportunitats educatives al conjunt de l'alumnat?
- Com desplegar un sistema educatiu inclusiu?
- Com millorar la governança educativa?

En reflexionar sobre aquests quatre eixos (resultats, equitat, inclusivitat i governança) s'originen un munt de preguntes:

1er.- Estem dedicant els esforços adequats a **la formació dels professionals de l'educació**? Seleccionem els millors per convertir-se en professors i professores? Els formem correctament a les nostres universitats? Els procediments de selecció per a la funció pública docent són vàlids? Assegurem al professorat una formació continuada, basada en l'anàlisi de la seva funció docent i en els reptes de tota mena que planteja una societat complexa com la nostra?

2on.- **L'organització dels nostres centres** és l'adequada? Hi ha poca o massa autonomia en els centres per a prendre les decisions educatives? Disposem d'equips directius amb capacitat de lideratge? Els donem els mitjans necessaris per a fer la seva tasca? Els nostres centres educatius poden gestionar adequadament la complexitat social i cultural que hi ha les nostres escoles, en correspondència a la mateixa complexitat de la nostra societat? Els equips docents, disposen d'eines per a l'avaluació de l'activitat docent i del funcionament del centre?

3er.- Els continguts educatius, **el currículum**, i les qüestions didàctiques i metodològiques, estan ben orientades? Cuidem la innovació i la recerca en educació?

4rt.- Més enllà de la retòrica sobre **"l'escola inclusiva"**, som capaços d'incorporar a l'escola i als instituts els nens i joves amb més dificultats? Detectem a temps aquestes dificultats? Proporcionem als centres els

recursos necessaris per atendre'ls? Hi ha prou connexió entre el sistema educatiu i el de salut per a la detecció, diagnosi i tractament de les dificultats d'aprenentatge?

Igualment, més enllà dels pronunciaments sobre la importància de la Formació Professional, assegurem **un bon contacte entre els cicles formatius i l'entorn productiu**?

5è.- **L'administració educativa** coneix bé la complexitat dels seus propis centres? Disposa d'instruments per al coneixement i la diagnosi? És capaç d'avançar-se als problemes? Confia en uns bons serveis d'inspecció educativa? Es preocupa de l'avaluació dels centres, del sistema i del professorat?

6è.- Els patrons de relació entre les institucions escolars i **les famílies** són les adequades?

Som capaços de gestionar bé centres amb una extraordinària **diversitat** de procedències, de cultures, de nivells socioeconòmics?

El nostre sistema escolar, està prou dotat de **recursos** i compta amb les inversions suficients?

En fi..., ho estem fent bé?

La societat catalana ha de ser valenta i encarar aquests debats amb coratge i sense embuts.

També sense catastrofisme ni exageracions. Tenim problemes, per descomptat. Però en línies generals tenim un sistema educatiu prou competent. Però n'hem de millorar la gestió i determinar millor les prioritats.

I el govern de Catalunya hauria de liderar aquest debat. Sense por. Amb rigor. Sense prejudicis.

Avui nosaltres en farem un tast.

Ho farem amb una nodrida representació dels professionals d'aquest àmbit. No em referiré a totes les persones que participaran en aquest debat, però a tots i a totes us vull agrair la vostra contribució i el vostre esforç personal.

Aquest és un dels debats que aquest país ha de posar en marxa.

Més enllà de l'eterna discussió sobre el procés, els seus orígens i el balanç que en podem fer, més enllà del soroll que envolta la qüestió de l'amnistia i més enllà també del permanent propòsit d'alguns de mantenir en l'àmbit judicial qüestions que cal resoldre en l'àmbit de la política democràtica, **la societat catalana ha d'abordar temes urgents que afecten directament la vida quotidiana de tots.**

Això vol dir parlar d'educació... I de tantes altres coses:

De la sequera i les inversions hidràuliques. Les que cal fer i les que calia haver fet ja.

De la transició energètica, de com produir l'energia que necessitem i de com disminuïm la nostra petjada de carboni. De com electrifiquem la nostra activitat econòmica i contribuïm a la preservació del medi ambient.

De com ajudem els joves a la seva emancipació facilitant el dret a l'habitatge.

De com millorem l'eficiència de les nostres administracions.

De com cuidem la nostra gent gran i la prestació dels serveis de salut per a tota la població...

Cal que Catalunya passi pàgina.

I la millor manera de fer-ho és posar sobre la taula el debat necessari sobre la governació del nostre país.

És a dir, sobre l'exercici de l'autogovern, més enllà d'un discurs retòric ja esgotat que posa l'accent en buscar culpables de tot el que ens passa en d'altres administracions i no assumeix la responsabilitat de prendre decisions. O que ofereix quimeres de futur com a solució, sense ocupar-se prou del present.

Estic segur que aquestes jornades seran una aportació en aquesta direcció.

Moltes gràcies per la vostra atenció

José Montilla